

Abstrakt

Práce reflektuje jednu z nejoblíbenějších fiktivních postav první poloviny třicátých let, Pepiny Rejholcové. Pepina Rejholcová, jejímž autorem je významná osobnost české komiksové tvorby František Voborský, se v českém tisku objevila na přelomu dvacátých a třicátých let – nejprve jako vedlejší postava humorných novinových kresbiček či ilustrací k populárním písňovým textům. Záhy poté však pronikla na plátna kin, stránky dětských knih, či do dětských pokojů v podobě hraček a cucacích bonbonů. Proměny kresebného archetypu, které tento pohyb mezi rozličnými médii vyvolal, jsou centrem zájmu této práce. V tomto kontextu jsou sledovány aspekty intermediality a transmediality, a to jak v konkrétním, tak v obecném významu. Sledováno je především to, nakolik se mění původně kreslená postava, zdali dochází k proměnám obsahu sdělení, narativních vzorců a pojetí humoru. V širším kontextu je práce příspěvkem k tematice projevů mediální integrace po stránce institucionální i obsahové. Práce je členěna do pěti částí a závěru. První část nastiňuje teoretická východiska, druhá část je věnována podobě Pepiny Rejholcové, třetí je věnuje jejím mediálním proměnám a reprezentacím, čtvrtá podstatě charakteristického humoru a pátá doplňuje historický kontext.